

DYREKTOR (3) *sb m*

Teksty nie oznaczają é oraz ó.

sg N dyrektor (1). ◇ pl G dyrektor(o)w (1). ◇ (lat.) N directores (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Urzędnik pełniący funkcję doradcy lub nadzorującego na dworze królewskim, może członek rady królewskiej [director Łac śr] (3) : Powiedział mu Pan Marszałek, żeby się niedziwował iesli co nie grzeczy V. Dworu, directores dobrech nie masz. ActReg 73; choć było godnych dość mogło bydź ktorybybył director, et Caput et Gedeon/. ActReg 161.

Wyrażenie: »dworski dyrektor« (1): W zadłużenie odpisow, nie moię Lenistwo [...] ale częścią Dworu y Dworskich Direktorow niespora resolucia w sprawach, [...] przyczyną. ActReg 127.

WK, BC